

Bestyrelsen tager ordet

Adgang til viden er ikke en luksus. Det er fundamentet for alt det, reformerne vil

Vi står midt i en omfattende reformbølge: universiteterne, erhvervsakademierne, professionsbacheloruddannelserne og senest gymnasierne undergår store forandringer. Reformerne lover fleksibilitet, praksisnærhed og hurtigere vej til job. Men i bestræbelsen på at effektivisere risikerer vi at overse noget helt grundlæggende: de studerendes adgang til kvalitetssikret viden – og deres evne til at finde og bruge den.

Det er ikke reformerne, der har gjort bibliotekernes rolle vigtigere. Det er verden, der er under konstant forandring. Informationsmængden vokser eksplosivt, og kompleksiteten i at navigere i den er blevet større. Studerende får kortere tid på deres uddannelser og skal hurtigere være klar til arbejdsmarkedet. Derfor har de mere end nogensinde brug for adgang til evidensbaseret viden og stærke informationskompetencer.

Men det billede er ikke altid en kendt del af den politiske fortælling. Når studieforløb forkortes, og undervisning gøres mere anvendelsesorienteret, kan det virke som en naturlig besparelse at nedtone bibliotekets rolle. Det er det ikke. Det er for let en øvelse – og en undervurdering af, hvad læring kræver.

Undersøgelser som Unges Informationskompetencer (Rapport_Unges-informationskompetencer.pdf) viser, at mange unge mangler grundlæggende kildekritiske færdigheder. De færdes hjemmевant på de sociale medier, men har svært ved at fremfinde relevant viden og vurdere troværdighed, relevans og kvalitet. Hvis vi vil ruste dem til både studieliv, arbejdsliv og demokratisk deltagelse, skal vi begynde tidligt – og vi skal tænke bibliotekerne med som en integreret del af undervisningen. Ikke som et ekstra tilbud, men som en nødvendig del af uddannelsesinfrastrukturen.

I reformteksterne (fx aftalen om universitetsreformen og professions- og erhvervsakademiuddannelserne) tales der smukt om dannelse, livslang læring og digital parathed. Men hvordan skal det realiseres uden stærke, fagligt forankrede bibliotekstilbud? Hvordan skal EPX-reformens ambitioner om digital dannelse og anvendelsesorienteret undervisning lykkes, hvis biblioteket ikke tænkes med som læringspartner?

Vi i bestyrelsen ved, at den reelle forskel skabes lokalt. Der findes et væld af dedikerede bibliotekarer, som hver dag styrker de studerendes evne til at søge, forstå og anvende viden. FFU-bibliotekerne er en vigtig del af et livslangt biblioteksliv. De hjælper ikke bare med eksamensforberedelse, men med digital dømmekraft, faglig fordybelse og lyst til læring.

Men det kræver, at biblioteket skrives ind i selve kernen af uddannelsesinstitutionernes strategier. Alt for mange steder bliver biblioteket stadig betragtet som perifert – noget man kan “bruge, hvis man har tid”. Det koster både kvalitet og ressourcer, når bibliotekarernes kræfter bruges på at kæmpe for deres berettigelse, i stedet for at bidrage til udvikling af undervisning og læring.

Derfor er vores opråb enkelt: Hjælp de unge ved at sikre, at bibliotekerne er en fast, synlig og strategisk del af alle uddannelser – både ungdoms- og videregående. Vi lover til gengæld at fortsætte vores indsats for, at kommende generationer ikke bare får adgang til information, men også får evnerne til at vurdere, bruge og forstå den.

Man kan godt reformere uddannelse – men man kan ikke reformere sig ud af behovet for troværdig viden.